

## TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-14817  
Otsuse kuupäev 30.01.2026  
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija  
Kaupleja Mittetulundusühing Nukutuba (80338351)

Tarbija nõue Arve tühistamine

### Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

### Asjaolud:

Avalduse kohaselt alustas tarbija laps robotika huviringis osalemist alates 15. septembrist 2025, pärast registreerimist kooli kodulehel. Siduvat lepingut ega kirjalikku kinnitust teenuse tingimuste kohta ei esitatud. Tutvumisperiod pidi kestma kuni 26. septembrini. 19. septembril saadeti perele arve, mis sisaldas kahekordset kuutasu, kuigi teenust sai kasutada vaid pool kuud.

Teised lapsevanemad said samadel tingimustel kas 1,5-kordse arve või nende arve parandati. Tarbijale vastati aga, et kolme tunni eest tuleb tasuda täiskuutasu, põhjendusega, et kuutasu hõlmab ka muid kulusid. Enne ei olnud kuskil kirjas, et esmaspäeviti ja kolmapäeviti käijatele kehtivad septembris erinevad tasustamise põhimõtted. Lapsevanem tunneb, et teda on koheldud ebavõrdselt ja arve ei ole proportsionaalne saadud teenusega. Tasutud on vaid oktoobrikuu osa. Teenuse kasutamisest loobuti alates 25. oktoobrist 2025.

Tarbija nõuab kauplejalt septembrikuu eest proportsionaalset arvestust ja selle alusel maksab tarbija septembrikuu arve.

Kui teenusepakkujal on õigus esitada 0,5 kuu summa, siis on nõue 22,50 euro ( $45/2=22,50$ ) tühistamisele arvest.

Kui aga õiguspärane arvestus peaks olema proportsionaalne, siis on nõue 18.- eurot ( $45/5*3=27$ ,  $45-27=18$ ) tühistamisele ühest täiskuu arvest.

### Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vastas kokkuvõtvalt, et tarbija täitis 09.09.2025 registreerimisvormi ja nõustus huvikooli üldtingimustega, sh tasu ja etteteatamise kohustusega.

Laps osales septembris esmaspäevases rühmas kolmes tunnis, mille alusel esitati arve vastavalt kehtivale koefitsiendiga arvestamise süsteemile.

19.10.2025 vaidlustas tarbija arve, väites ekslikku kuude arvestust, kuid kool selgitas korduvalt, et arve vastab üldpõhimõtetele.

Kirjavahetus muutus pikaks ning tarbija jäi veendumusele, et arvet on koostatud meelevaldselt ja teda koheldakse ebavõrdselt.

25.10.2025 teatas tarbija huvikoolist loobumisest ning kool otsustas erandkorras loobuda 30-päevasest etteteatamise kohustusest.

### **Komisjoni põhjendus:**

Tarbija leiab, et kaupleja on esitanud tarbijale alusetu arve nr 2035913 huviringi teenuse eest summas 90 eurot kahe kuu eest. Huviring algas 2025 septembris kuu keskel ja kaupleja nõuab tarbijalt tasu kuupõhiselt ega arvesta, et teenuse osutamine algas poole kuu pealt.

Poolte vahel puudub kirjalik leping. Peamised tingimused avaldusid registreerimisvormi täites, mida komisjon käsitleb kaupleja tüüptingimustena, millega tarbijal oli enne lepingu sõlmimist võimalik tutvuda.

Peamiste tingimuste kohaselt (i) toimub tund üks kord nädalas; (ii) tunnid toimuvad septembri kolmandast nädalast kuni mai keskpaigani ja tunde ei toimu koolivaheaegadel; (iii) huvikoolist loobumisest teatatakse ette 30 päeva; (iv) õppeaasta algab poolest septembrist ja lõppeb mais keskpaigas ning (v) huvikooli tasu on arvestatud kogu aasta peale ning jagatud kuude peale võrdselt.

Tarbija on avalduse kohaselt tasunud vaidlusalusest arvest poole ehk 2025 oktoobrikuu eest.

Kuigi pooled ei ole sõlminud kirjalikku lepingut, on tarbija nõustunud registreeringut tehes kaupleja tüüptingimustega, mis avaldusid registreeringu veebilehel. VÕS § 37 lg 1 kohaselt võivad tüüptingimused saada lepingu osaks kahel alternatiivsel viisil: 1) tüüptingimused on lepingu osaks, kui tingimuse kasutaja enne lepingu sõlmimist või sõlmimise ajal neile kui lepinguosale selgelt viitas ja teisel lepingupoolel oli võimalus nende sisust teada saada (esimene lause); 2) tüüptingimused on lepingu osaks ka siis, kui lepingu sõlmimise viisist tulenevalt võis nende olemasolu eeldada ja teisel lepingupoolel oli võimalus nende sisust teada saada (teine lause).

VÕS § 37 lg 1 mõlema alternatiivi puhul peab olema täidetud eeldus, et tarbijal oli võimalus tüüptingimuste sisust teada saada. Komisjon rõhutab, et määrav ei ole tingimuste sisuga tegelik tutvumine, vaid võimalus nende sisust teada saada ehk võimalus nendega tutvuda (vt ka Riigikohtu 23. märtsi 2011. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-2-11, p 13). Seega tüüptingimused on saanud lepingu osaks.

Täiendavalt kuulub lepingu osaks registreerimisvormi juures esitatud teave, mille kohaselt toimub huviring kord nädalas ning igas kuus keskmiselt neli huviringi tundi. Huviringi tasu on kogu õppeaasta vältel ühesuurune. Vaheaegadega kattuvate kuude huviringitasude arvelt tasandatakse viienädalased kuud ning huviringi raames toimuvad võistlused ja näitused.

Komisjoni hinnangul ei ole kaupleja kehtestatud tüüptingimused ebamõistlikud. Kaupleja on selgitanud, et huviringitundide arv erineb kuude lõikes ning registreerimislehel on selgelt välja toodud, et huvikooli tasu on arvestatud kogu õppeaasta peale ning jagatud kuude vahel võrdselt. Komisjoni hinnangul on selline hinnastamismudel õiguspärane, kuna vastasel korral tuleks igakuiselt arvestada konkreetset huviringitundide arvu ja selle alusel esitada arve. Selline arvestus ei pruugi aga olla objektiivselt võimalik, arvestades, et mõnes kuus toimub huviringe vähem, teises rohkem, ning lisaks hõlmab huviringi tasu ka vahendite ja muude kulude katmist, mille igakuine täpne jaotus ei ole võrreldav ega üheselt määratletav.

Kui septembris toimus kolm huviringi ning keskmine huviringide arv kuus on ligikaudu neli, ei jää septembris tarbitud teenuse maht oluliselt alla teistes kuudes osutatud huviringide mahule. Kaupleja on registreerimisvormis selgelt esile toonud, et huviringi tasu on kogu õppeaasta vältel ühesugune, ning keskmise huviringitundide arvu määratlemisest tuleneb, et kuude lõikes võib teenuse maht mõnevõrra varieeruda.

Arvestades, et pooled leppisid kokku kogu õppeaasta vältel kehtivas fikseeritud kuutasus ning teenuse maht jaotus kuude lõikes ebaühtlaselt, ei anna ainuüksi asjaolu, et septembris toimus keskmisest vähem huviringitunde, alust järeldada, et tasu oleks ebaoproportsionaalne.

Siiski tuleks kauplejal selgemini enne lepingu sõlmimist osundada, et õppeaasta esimese ja viimase kuu eest tuleb tasuda arve samas ulatuses nagu tervikliku kalendrikuu eest.

Lähtudes ülaltoodust, jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/